

5. Aquests tractaments podrien adaptar-se fàcilment per abordar la por del donant viu a perdre el ronyó que li queda.

Un dels objectius de l'estudi és posar a disposició dels donants, persones que vulguin donar un ronyó i els seus professionals sanitaris una versió en línia d'accés lliure del Qüestionari sobre la Por a la Insuficiència Renal.

Aquesta pàgina web també inclou un corrector informàtic del QÜESTIONARI SOBRE LA POR A LA INSUFICIÈNCIA RENAL i un calculador del risc de desenvolupar la por a perdre el ronyó que queda en els donants vius renals.

Podeu trobar el qüestionari en línia i els correctors informàtics en la següent adreça:
<http://wp3.eulivingdonor.eu/>

"Una manera de fer Europa"

Aquest estudi ha estat subvencionat per l'Instituto de Salud Carlos III mitjançant el projecte PI15/00550 (Cofinançat pel Fons Europeu de Desenvolupament Regional. "Una manera de fer Europa")

ENTITATS I HOSPITALS PARTICIPANTS:

 Generalitat de Catalunya

Salut/Organització Catalana de Trasplantaments

CLÍNIC
BARCELONA
Hospital Universitari

 Vall d'Hebron
Hospital

 Germans Trias i Pujol
Hospital
Institut Català de la Salut

SAMS
SERVEI ANDORRÀ
D'ATENCIÓ SANITÀRIA

 Fundació Puigvert

 SERVIZO GALEGO de SAÚDE | **Xerencia de Xestión Integrada de A Coruña**

 SaludMadrid

Hospital Universitario 12 de Octubre
Comunidad de Madrid

Quins donants renals en vida tenen por de perdre el ronyó que els queda després de la donació?

El trasplantament d'un ronyó donat en vida és el millor tractament de la insuficiència renal crònica en fase terminal

El trasplantament renal de donant viu té múltiples avantatges per al receptor. Una d'elles és reduir el temps d'espera fins al trasplantament i, per tant, disminuir el risc d'empitjorament de la salut i de la qualitat de vida del receptor.

La introducció de la cirurgia laparoscòpica (que permet la recuperació més ràpida dels donants) i els excel·lents resultats dels trasplantaments de ronyons de donant viu han afavorit l'augment de les donacions a tot el món.

Aquest augment, seguit de la flexibilització dels criteris d'acceptació dels donants vius (per exemple, l'acceptació de donants renals no emparentats genèticament), podria haver augmentat el risc de patir algun efecte psicosocial negatiu després de la donació.

Un d'aquests possibles efectes negatius, que ha estat molt poc estudiat, és la por del donant de perdre el ronyó que li queda

Aquest tema ha estat avaluat prèviament als Estats Units mitjançant un qüestionari específic:

- Es va observar que al voltant del 15% dels donants vius tenen por de perdre el ronyó que els queda després de la donació.
- Aquests donants tenen una pitjor qualitat de vida, més insatisfacció amb la donació i es peneixen més d'haver donat.

Fins ara no disposàvem de cap qüestionari en castellà per a avaluar la por del donant viu de perdre el ronyó que li queda.

Per aquest motiu, va sorgir la iniciativa de l'estudi 'Caracterització de la Por a la Insuficiència Renal en el Donant Renal en Vida'

Aquest estudi es va desenvolupar en col·laboració amb sis hospitals d'Espanya i amb l'assessorament d'un investigador de la Harvard Medical School que va dissenyar el qüestionari original.

Amb aquest estudi pretenem:

- Traduir el qüestionari al castellà seguint les indicacions internacionals de validesa lingüística.
- Garantir que el qüestionari en castellà sigui fiable (que no contingui errors de mesura) i vàlid (que mesuri allò que pretén mesurar).
- Avaluar quants dels donants vius renals dels últims 11 anys tenen una por significativa de perdre el ronyó que els queda.
- Definir el perfil que millor descriu al donant viu renal que té por de perdre el ronyó que li queda.

Els resultats del nostre estudi van mostrar:

- EL QÜESTIONARI SOBRE LA POR A LA INSUFICIÈNCIA RENAL està ben traduït, no conté errors de mesura (és fiable) i mesura allò que pretén mesurar (és vàlid). Per tant, es pot utilitzar per a avaluar la por a perdre el ronyó en els donants vius renals de parla hispana.
- La majoria dels donants vius renals en els centres participants (el 68%) no té por de perdre el ronyó que els queda. Un 22% dels donants té una por moderada. Només el 10% dels donants presenta una por elevada a perdre el ronyó que els queda.

3. Aquest 10% dels donants tenen símptomes més intensos d'ansietat i depressió, una pitjor qualitat de vida, estan menys satisfets amb la donació i es peneixen més d'haver donat.

4. El perfil que millor descriu al donant viu renal que té por de perdre el ronyó que li queda inclou:

- Puntuacions més elevades en una característica de personalitat anomenada neuroticisme. Això vol dir que el seu sistema encarregat d'identificar els senyals de perill i de reaccionar mitjançant la resposta de por és més sensible (la persona percep més perills) i reacciona amb més intensitat (les respostes de por d'aquesta persona són més intenses i duradores).
- Presentar molèsties físiques com el dolor o la fatiga després de la donació, que són persistents i interfereixen amb les activitats quotidianes.

Del nostre estudi es deriven diverses conseqüències:

- EL QÜESTIONARI SOBRE LA POR A LA INSUFICIÈNCIA RENAL pot detectar la por a perdre el ronyó en menys de 3 minuts. Això facilitaria la detecció precoç d'aquesta por, cosa que permetria als professionals sanitaris aplicar una intervenció més ràpida.
- La detecció i intervenció ràpida sobre aquesta por podria evitar que es desenvolupessin altres conseqüències negatives com, per exemple, estats d'ànim negatius, insatisfacció amb la donació o lamentar haver donat.
- El perfil del donant que té por de perdre el ronyó suggereix que intentar millorar aquesta por únicament amb intervencions educatives podria ser insuficient.
- Com a alternativa a les intervencions merament educatives, disposem de tractaments específics contra la por o per a la promoció de l'afecte positiu, que han demostrat ser eficaços en diverses malalties.